

ІОАСАФ (Василиків Іван Кузьмович; 07. 02. 1955, с. Грушів Дрогоб. р-ну, нині Львів. обл.) — церковний діяч

УПЦ КП. Ордени св. великомученика Юрія Переможця (1999), архістрати́га Михаїла (2000), Христа Спасителя (2001), св. рівноапостол. князя Володимира Великого 3-го ступеня (2004). Орден «За заслуги» 2-го ступеня (2008). Закін. Львів. духовну академію УПЦ КП (2002) і Прикарпат. університет (Івано-Франківськ, 2009). Працював на виробництві. Від 1988 ніс послух у кафедрал. соборі м. Архангельськ (РФ). 24 квітня 1989 рукопоклад. у сан диякона, 1990 — священика, 24 березня 1992 прийняв чернечий постриг, признач. намісником Верхол. монастиря Архангел. єпархії, 1995 возвед. у сан ігумена. 6 квітня 1997 хіротонізов. на єпископа Донецького і Луганського УПЦ КП, від 28 жовтня того ж року — єпископ Івано-Франківський і Галицький, 2002 піднес. до сану архієпископа. Від 1998 — священноархімандрит Маняв. Хресто-Воздвижен. чол. монастиря (Богородчан. р-н Івано-Фр. обл.); водночас від 2002 — ректор Івано-Фр. богослов. інституту. 2012 возведений до сану митрополита.

І. М. Телятинський

Бібліографічний опис:

Іоасаф / І. М. Телятинський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12526>. – Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).